

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII.

ZATURDAG den 8sten JUNY 1844.

No. 23.

Het terugkeeren van de Koninginne Moeder van Spanje naar dat land, waar sedert hare verwydering van uit hetzelfde reeds zoo menig drama is afgespeeld geworden, kan welligt aanleiding geven tot nieuwe verwikkelingen, tot het kunnen volgen van welke het niet onnoodig is, zich de vroegere gebeurtenissen aan het Spaansche hof, van den laatsten tyd van *Ferdinand VII* af, weder eenigzins nader in het geheugen te brengen. Tot leidraad hiertoe nemen wy een artikel hieromtrent, door den *Constitutionnel*, aan welken wy het ontleenen, bestempeld met den titel van :

OORLOG DER PRINSESEN.

Tydens de laatste ziekte van wylen Koning *Ferdinand VII* van Spanje bevonden de Infant *Don Francisco de Paula* en zyne gemalin, de nog onlangs overledene *Donna Charlotta* zich te *Seviliën*, waar zy doorreisden, om zich tot het gebruiken van zeebaden naar *Sante-Maria* te begeven.

Rondom den, in zyn, twintig mylen van *Madrid* gelegen paleis van *La Granja*, ook wel van *St. Ildefonso* genaamd, ziek liggenden Koning waren al de verdere leden der koninklyke familie byeen; dat is : 1°. Koningin *Christina* met hare beide dochters, *Prinses Isabella*, tegenwoordig Koningin van Spanje, en *Prinses Ferdinande*; 2°. de Infant *Don Carlos*, met zyne gemalin *Francisca d' Assisi*, Infante van Portugal en zyne schoonzuster, tegenwoordig zyne gemalin in tweede huwelyk, *Maria Theresia*, *Prinses van Beira*, dochter van wylen den Portugeschen Koning *Jan VI*; 3°. de Infant *Don Sebastiaan*, zoon van de *Prinses van Beira*, sedert kort gehuwd met *Prinses Amelia* van Napels, zuster van Koningin *Maria Christina* en van de Infante *Charlotta* en van *Don Francisco de Paula*, die gedurende de reis hunner ouders op het paleis verbleven waren.

Deze talryke familie was sedert langen tyd door eenen inwendigen oorlog verdeeld.

Aan den eenen kant bevonden zich de Portugesche *Prinsessen Francisca d' Assisi* en *Maria Theresia*; aan den anderen de drie Napolitaansche *Prinsessen Maria Christina*, *Charlotta* en *Amelia*. Die oorlog vervulde het paleis met kuiperyen, woelingen en onlusten. 's Konings alcove was aanvankelyk het voornamelyk slagveld, maar weldra zagen de staats-partyen zich genoodzaakt deel aan den twist te nemen.— De door de Portugesche *Prinsessen* bewoonde vleugel van het paleis werd voornamelyk bezocht door de familiën der absolutisten, verklaarde vyanden van het Fransche liberalismus, door hen, die den roemruchtigen togt van den Hertog van *Angouleme* en het herstel der onbepaalde heerschappy hadden toegejuicht. *Prinses Charlotta* daarentegen ontving de liberalen met hunne liberale denkbeelden. Na het huwelyk van hare zuster met Koning *Ferdinand* begon het voordeel naar de liberale zyde,

dat is naar den kant der Napelsche *Prinsessen*, over te hellen. De eerste staatkundige gebeurtenis, die den overwigtigen invloed van *Charlotta* en van *Christina* te kennen gaf, was het huwelyk van den Infant *Don Sebastiaan*, zoon van de *Prinses van Beira*; deze jeugdige Prins veroorloofde zich, zonder voorkennis en zonder toestemming van zyne moeder, een huwelyk aan te gaan met *Prinses Amelia* van Napels, zuster van *Christina* en van *Charlotta*.— Koning *Ferdinand* bekrachtigde dit huwelyk van eenen nieuwen *Romeo* met eene nieuwe *Juliette* en hoopte hierdoor den familie-twist te zullen overwinnen; hy deed niet anders dan denzelven nog heviger ontsteken.

Deze zoo stoute daad verschafte de meerderheid aan de Napelsche *Prinsessen*, die tot dus verre, twee tegen twee, met vry gelyke kansen gevochten hadden. Het geluk koos, volgens zyne gewoonte, weldra party voor de sterksten.

Iets, hetgene dit gedeelte der Spaansche kronyk zoo zonderling als eigendommenlyk kenmerkt, is dat de verdere heeren echtgenooten der oorlogvoerende partyen zich geheel buiten gevecht hielden, maar de worsteling, die als het ware boven hunne hoofden plaats had, ongestoord haren gang lieten gaan. *Don Carlos*, *Don Francisco de Paula* en *Don Sebastiaan*, schenen volstrekt onkundig van het yverzuchtig getwist hunner gemalinnen te wezen. Koning *Ferdinand* was de eenige, die er van tyd tot tyd iets van scheen te bespeuren.

Intusschen werkte *Prinses Charlotta* sedert lang aan het voorbereiden van de zegepraal harer party, dat is, harer familie.— Reeds in 1830 had zy het zoo ver weten te brengen, dat *Ferdinand VII* de dochter, hem door Koningin *Christina* na eene huwelyks-vereiniging van een jaar geschonken, tot erfgename der kroon van Spanje erkende, in gevalle er geen mannelijk kroost van hem aanwezig zoude zyn. Op deze wyze verzekerde zy den troon aan de dochter van hare zuster, en welligt ten gevolge van oen huwelyk, hetwelk hare verbeelding haar reeds als niet onmogelyk voorstelde, ook aan eenen van hare eigene zonen.

Deze verklaring van *Ferdinand* herstelde de oude Spaansche successie-wet, die door *Filippus V* was afgeschafte geworden, en ontnam alle uitzigt op de kroon aan 's Konings broeder, *Don Carlos*, den vermoedelyken erfgenaam naar de Salische wet. Tevens maakte het liberalismus zich op deze wyze meester van de toekomst en de party der absolutisten gevoelde, dat Spanje haar ging ontvallen.

Maar keeren wy terug tot de maand October 1832 en tot *Ferdinand*, gevaarlyk ziek en op het uiterst liggend. *Charlotte* en haar echtgenoot bevonden zich, zoo als wy gezegd hebben, te *Seviliën*. Koningin *Maria Christina* zendt oogenblikkelyk een' koerier naar hare zuster, om deze in aller

yl terug te roepen, en al de magt harer familie te vereenigen, in een oogenblik waarin het kuipen der Portugesche prinsessen, zich door eene verdubbelde bedryvigheid verried. Op dit berigt en hunne reis en hunne zeebaden daarlatende, keerden de Infante *Charlotta* en haar gemaal dadelyk naar het paleis van *La Granja* terug. De tyd was kostbaar, het betrof niets minder dan de laatste oogenblikken des Konings aan de mededingsters te betwisten. Maar ziet, reeds was men op het punt om Andujar te bereiken, daar breekt de as van het rytuig, hetwelk de Infante *Charlotta* overvoert, en er was noch eenig ander rytuig, noch eenig middel om het gebrokene te herstellen, voorhanden; wat raad alzoo? Niets wederhoudt de onvermoeibare *Prinses*. Zy beklimt met haren heer gemaal een boerenwagentje, waarvoor men twee postpaarden spant, en nacht en dag doorrydende, komt zy zonder verder ongeval te *La Granja*.

De Portugesche *Prinsessen* hebben intusschen den tyd ook niet laten verloren gaan, de ministers van *Ferdinand*, de Heer *Calomarde* en de Graaf van *Alcudia*, door deze laatsten tot derzelve party gewonnen, hadden den stervenden Vorst in zyne laatste oogenblikken de weder vernietiging weten af te persen van de acte van 1830, by welke *Don Carlos*, ten behoeve van *Isabella*, was onterfd geworden; de absolutisten hadden hierdoor de bovenhand hernomen. *Charlotta* hierover verstoord, begint met, hetgene zy de zwakheid van hare zuster *Christina* noemt, te beknorren, en deze, destyds nog minder in de staatkunde ervaren, begon met dit geknor met haar geweene te beantwoorden, en daarna te verklaren, niet te willen, dat de yverzucht, die zy ten behoeve harer dochters zou kunnen koesteren, immer eenen burgeroorlog in Spanje zou kunnen doen ontstaan.— Maar *Charlotta* zag slechts op de toekomst, op de party, welker belangen zoo naauw met de hare vereenigd waren, op den spyt, welken de oogenblikkelyke zegepraal van hare mededingster haar verwekt. Zy zag in de eerste oogenblikken voornamelyk slechts het ministerie *Calomarde*, hetwelk zich als werktuig door de Carlistische party had laten gebruiken.

Het onderhoud was hevig, de verwytingen waren bitter, en zoo de kronyk van den tyd juist is, zou *Calomarde*, zich eenigzins te sterk uitgelaten hebbende, zelfs een oorveeg hebben ontvangen. Terstond hierop had de *Prinses*, nog geheel van toorn verhit, zich in het vertrek des Konings, dien men reeds dood had gewaand, maar die nog leefde, by de Koningin hare zuster begeven. *Ferdinand*, getroffen over het blyk van vriendschap hem door zyne schoonzuster gegeven in haar zoo spoedig terugsnellen, gaf er haar in enkele woorden zyne dankbaarheid over te kennen.

's Konings toestand begon van lieverlede weder in beterschap toe te nemen. De

beide zusters maakten behendiglyk gebruik van den invloed, dien zy zich op 's Konings gemoed hadden weten te verzekeren, en de Portugesche party trof thans het onderspit. Colomarde en Alcu dia werden uit hunne posten ontzet en de Heer Zea Bermudez, welligt de bedrevenste staatsman, dien Spanje in jaren had gehad, werd tot minister benoemd. Door zyne zorgen en door den invloed van Christina en van Charlotta, werd het onlangs ten behoeve van Don Carlos opgemaakt codicil weder vernietigd en op nieuw van kracht en waarde verklaard de oorspronkelyke beschikking ten behoeve van Isabella. Deze jeugdige Vorstin werd erkend als prinses der Asturiën, erfgename der kroon van Spanje, en de eed werd haar als zoodanige gedaan. Hier bleef het niet by, Don Carlos en zyne gemalin de Prinses van Beira moesten Spanje op last des Konings ontruimen en weken naar Portugal.

(Het vervolg hierna).

Curaçao den 6 Juny 1844.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 31 Mei ll., onder No. 221, de navolgende beschikking genomen hebbende,

No. 221. *Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gezaghebber van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.*

Vrydag den 31 Mei 1844.

In overweging genomen hebbende: dat door de by publicatie van dit Bestuur, dd. 26 Maart dezes jaars No. 5., gebragte wyziging in de belasting, opgenoemd by artikel 2 der publicatie van Zyne Majesteits gewezen Commissaris Generaal voor de West- Indië, dd. 15/26 February 1828, onder Lis. a b, c, d en f, de heffing van 1 pCt. op Obligatien is komen te vervallen en dienvolgens de daarmede in verband staande aangifte en registratie derzelve ter Koloniale (Algemeene) Secretary dezes Eilands, bedoeld by art. 10 en 11 der laatst-aangehaalde belasting-wet, niet meer gevorderd wordt.

Gezien art. 11 der eerst opgemaakte publicatie van dit Bestuur in dato 26 Maart d. j., houdende dat al hetgene tot eene geregelde werking derzelve zal geoordeeld worden te kunnen strekken, naargens by administrative voorschriften door hetzelfde zal worden bepaald.

Is goedgevonden en verstaan: voor zoo veel noodig als dienstig kennelyk te maken; dat, daar ten gevolge der opgemaakte wyziging in het belastingstelsel dezer kolonie van 15/26 February 1828, de obligatien niet meer onderworpen zyn aan de betaling van 1 pCt., bedoeld by la. c van art. 2 der daartoe betrekkelijke publicatie, de daarmede in verband gestaan hebben de aangifte en registratie der obligatien ter Koloniale (Algemeene) Secretary dezes Eilands, bedoeld by art. 10 en 11 derzelve en nader geregeld en toegelicht by publicatie van den 10 Maart 1828, niet meer zullen behoeven gedaan te worden. zoo wordt dezelve op last van Zyn HoogEd. Gestr. ter kennis van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 Juny 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 15 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20 1/2 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkoopning

OP Maandag, den 10 dezer, des morgens te 10 ure, vóór het Waaggebouw, van meer of min 14 Tonnen *Dividivi van Bonaire.*

Curaçao den 6 Juny 1844.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

OPROEPING.

DEGENEN, welke iets te vorderen hebben van zekere *LEONORA FRANCISCA BRITTO*, alhier gewoond en vermoedelyk buitenlands overleden, worden by deze opgeroepen om hunne prentien deswege, uiterlyk op den 31 July aanstaande ter Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer dezes eilands in te leveren, terwyl zy die aan voornoemde *L. F. BRITTO* mogten schuldig zyn, worden verzocht om het verschuldigde ter gemelde kamer te komen voldoen.

Curaçao den 6 Juny 1844.

De fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT.

DE debiteuren aan den boedel en de nalatenschap van wylen den Heer *W. H. GORSIRA* worden by deze ernstiglyk herinnerd aan de in der tyd rond gezondene circulaire aanschryving tot de voldoening, uiterlyk tegen ultimo dezer maand, der Hypothecaire en Obligatoire schulden met de Interessen; zullende de belanghebbenden in voorszeden boedel zich in de onaangename verpligting bevinden, daar de boedel moet worden afgesloten, tegen de nalatigen na ultimo dezer regtsmiddelen te bezigen.

Curaçao den 5 Juny 1844.

Uit naam der belanghebbenden,
C. GORSIRA.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

JUNY 1844.

L. M. Vrydag den 7 te 3 u. 52 m. 'snamiddags.
N. M. Zaterdag den 15 te 7 u. 49 m. 'savonds.
E. K. Zondag den 23 te 10 u 47 m. 'svoormiddags.
V. M. Zondag den 30 te 1 u. 39 m. 'snschts.

Verleden Donderdag, den 6 dezer, is *Z. M. Brix LYNX*, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee *D. J. Baron RENGERS*, naar *Sto. Domingo* vertrokken.

Met de aankomst van vaartuigen van *Jacmel* zyn alhier, in den loop der week, twee proclamatie van *Hayti* ontvangen geworden, eene van den tegenwoordigen President *Guerrier*, toen hy nog slechts Divisie Generaal en kommandant der departementen van het Noorden en van het Zuiden was, aan de burgers van het Zuiden, en de andere van den Divisie Generaal *Pedro Santana*, opperbevelhebber van het leger aan de zuidelyke grenzen der republiek *Dominicana*, aan zyne broeders van *Azua*, *Neyba* en *San Juan* en andere steden in het binnenland.

In zyne proclamatie vermaant de Generaal *Guerrier* de bewoners van het Zuiden tot onderwerping aan de nieuwe order van zaken en tot eendragt, en doet deze opmerkenwaardige uitdrukking: "Dit eiland is de eenigste plaats op aarde, waarin uw ras zich tot 'smenschen zedelyke waardigheid heeft kunnen verheffen."

Aangaande de *Dominicanen* komt er de volgende onvriendelyke uitdrukking in voor, namelyk deze: "Haast U het vereenigings verbond, hetwelk ik U aanbied in naam van het gouvernement, te sluiten, hetzelfde zal zich geheel bezig houden om alles te herstellen, en zal het werk der wedergeboorte voltooijen, zoodra het land tot de vorige rust zal terug gekeerd en de trotschheid der oude slavenbezitters zal gefnuikt zyn."

Deze uitdrukking is geheel tegen de vreedelievende uitboezemingen van de burgers des departements van het Noorden, toen zy den kreet van omverwerping tegen het Bestuur van *Herard* verhieven. Men moet echter in aanmerking nemen, dat Generaal *Guerrier* toen nog handelde in den geest van het toenmalige Bestuur. Thans is hy van geheel andere gevoelens, en, naar men verneemt, heeft by Commissarissen gezou-

den om met de *Dominicanen* te onderhandelen.

De proclamatie van den dominicaanschen Generaal *P. Santana*, is gedagteekend den 16 Mei ll. en gerigt aan de inwoners der districten, welke nog door de *Haitianen* bezet waren.

Deze proclamatie moest dienen om de ingezetenen van *Azua*, enz. te vermanen het juk der *Haitianen* afteschudden. Hy noemt hen *Spanjaarden*, medelandgenooten en kinderen van dezelfde moeder, en tracht hen gerust te stellen, dat zy als broeders met geopende armen ontvangen zullen worden.

Het blykt uit zyne uitdrukkingen, dat de inwoners van de grens districten nog toegedaan zyn aan de *Haitianen*, en zelfs na het vertrek van den ex-president *Herard*, onder het bestuur van de *Haitianen* verbleven zyn; want hy besluit zyne proclamatie met de volgende zinsnede: "Reeds is de geweldenaar *Riviere*, die in het Noorden en in het Zuiden verbannen is wegens zyne wreedheden, en om dat hy de burgers bedrogen heeft, hunne volksvertegenwoordiging ontbonden, door er tweedragt te zaaijen, enz. uit *Azua* gevlugt, zonder een toevlugts oord te hebben, waar hy den wyk kan nemen. Komt uit het dwaalspoor terug, waarin men U houdt; laat U niet verblinden door hen, die U van uwe broeders willen scheiden en van het vervullen uwer pligten afhouden; wy zyn sterk en onoverwinnelyk, enz."

Wy weten niet of de Generaal *Herard Riviere* gevlugt is, maar wy hebben een besluit van het nieuwe gouvernement van *Haiti* gezien, gedagteekend 21 Mei, waarbij de Generaal *Herard Riviere* verklaard wordt vervallen te zyn van den rang van Divisie Generaal en verbannen uit het grondgebied van *Hayti*. De ex-minister van de gezamentlyke ministerien of departementen van staat, *Herard Dumesle*, is ook uit het grondgebied van *Haiti* verbannen en reeds naar *Jamaica* vertrokken.

Tot den 18 Mei was dan het grondgebied van *Sto. Domingo* nog niet geheel van de *Haitianen* bevryd; doch latere berigten vermelden den terugtocht van *Herard*.

In het jaar 1842 en 1843 begonnen al de afkondigingen aan de haytiaansche natie met het bovenschryft: het eerste jaar der wedergeboorte, en de proclamatie waren gerigt aan de wedergeborene natie. De laatste proclamatie waren daarentegen gerigt: aan de lydende natie. Het zal belangryk wezen te weten, welke adressen in het volgende jaar aan deze natie zullen gegeven worden

By besluit van de *Junta Central Gubernativa* der republiek *Dominicana*, van den 22 Mei, wordt het volgende vastgesteld:—

In overweging genomen, dat de burgers voor de publieke veiligheid onder wapens moeten gehouden worden, en dat daardoor de werkzaamheden van den landbouw geen voortgang hebben gehad, ten welke gevolge de oogst van koffy, kakao en suiker in dit jaar niet genoegzaam zal zyn voor de algemeene behoefte, waardoor er eene drukkende schaarsheid moet ontstaan, waarin moet worden voorzien. Overwegende tevens, dat het meten van vaartuigen ter heffing der belasting van tonnengeld, gelykvormig moet zyn met dat van andere natien, zoo is er besloten:

Art. 1. Dat van deze dagteekening af tot met ultimo December dezes jaars de invoer van koffy, kakao en suiker, in de voor den handel opengestelde havens der republiek, toegestaan zal zyn aan de nationale of vreemde vaartuigen, bevriende of neutrale, onder de vastgestelde invoer regten.

Art. 2. De invoerregten op gezegde voortbrengselen zullen gevorderd en betaald worden in hard geld, als volgt:—
Koffy en Kakao, per quintal . . . \$ 0 50.
Bruine suiker, id. " 0 25.
Witte suiker, id. " 1 50.
Id. in brooden of kandy, per quintal „ 2 00.

Art. 3. De maat voor het meten van vreemde en nationale vaartuigen, te strekken tot maatstaf by de tolkantoren ter inning der tonnengelden, zal in het vervolg gedeeld worden door 94 in plaats van 110.

Art. 4. Dit besluit vernietigt alle vorige wetten of besluiten, waar tegen het in stryd is, enz.

PUBLICATIE

Waarby wordt geheven en geregeld de belasting op huisbedienden, aangewezen by publicatie van den 26 Maart dezes jaars No. 5.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

Allen dengenen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen: dat, ten gevolge der laatst gemaakte wyziging in het belastingstelsel dezer kolonie, in de daartoe betrekelyke Publicatie van het Bestuur dd. 26 Maart d. j. No. 5, is aangewezen eene op de huisbedienden te heffen belasting, welke alsnu bepaaldelyk kan daargesteld en geregeld worden.

Zoo is het, dat wy den Kolonialen Raad gehoord; Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goevidinden en verstaan by deze:

Art. 1.

Met den eersten July dezes jaars zal binnen deze kolonie op het houden van huisbedienden, worden geheven eene belasting, welke in den regel zal bedragen f 3. per hoofd; voor zoo ver echter deze bedienden, zyn personen tot den slavenstand behoorende, waarvan door den eigenaar de bestaande belasting, naar rede van f 2. per hoofd, wordt voldaan, zal deze belasting op dezelve als huisbedienden zyn, f 1. voor elk.

Art. 2.

Voor bedienden, waarvoor de in deze wet bedoelde belasting moet worden betaald, worden gehouden, alle personen, die gewoonlyk gebezigt worden tot het verrigten van eenig huiswerk, onverschillig of zy in het huis, waarin zy dienen, inwonen of niet; weshalve in de termen van deze belasting vallen: huisknechts, kamer- en tafelbedienden, koks, keukenmeiden, kameniers, kinder- en werkmeiden; terwyl de naaisters, waschvrouwen, paardenverzorgers, pontvoerders en dergelyken, slechts dan in de termen dezer belasting zullen vallen, wanneer dezelve, behalve hun opgemeld bedryf, ook nog gewoonlyk eenig ander huiswerk verrigten.

Art. 3.

Deze belasting zal echter in geen geval verschuldigd zyn, voor:

- zoogende minnen.
- dienende jongens of meisjes, beneden den ouderdom van veertien jaren—en
- alle dienstboden die hun zestigste jaar zullen hebben bereikt.

Art. 4.

De belasting ten deze zal worden ingevorderd van het hoofd des huisgezins, waarin de bediende werkzaam is, en zal worden berekend over een vol jaar, hetwelk in deze beschouwd wordt te loopen van en met 1 July tot en met ultimo Juny daaraanvolgende; dezelve zal echter vóór den laatsten December van elk jaar, in cens moeten worden betaald.

Art. 5.

Ten einde eenen geregelden aanslag in de onderwerpelyke belasting te kunnen doen, zullen op Curaçao, van wege den Administrateur van Financien, onder medewerking der Wyk- en districtmeesters, op de eilanden Bonaire en Aruba, van wege de Kommandeurs, onder gelyke medewerking, en, voor zoo ver betreft de woningen, onder militaire beheer liggende, van wege de militaire autoriteiten, aan de huizen dergenen, die in het geval zyn van dienstboden te houden, op of zoodra mogelyk na den 1 July van elk jaar, bezorgd worden, beschryvingsbiljetten om te worden ingevuld met de opgaaf by naam van den hoofdbewoner en de huisbedienden, welke in zoodanig huis werkzaam zyn; of zy zyn personen niet, of wel tot den slavenstand behoorende, in het laatste geval, met byvoeging der namen hunner meesters; terwyl de namen der bedienden, voor welke volgens art. 3 de belasting niet betaald moet worden, daarop niet te min met de vereischte toelichtende aanmerking zullen moeten voorkomen.

Art. 6.

De by het voorgaande artikel bedoelde beschryvingsbiljetten, zullen acht dagen, na derzelver uitreiking, van de huizen wederom worden afgehaald, wanneer dezelve behoorlyk zullen moeten zyn ingevuld, en bekrachtigd met de handtekening van het hoofd des huisgezins, of by deszelfs uitlandigheid, door den genen, die dat hoofd tydelijk voorstelt.

Art. 7.

Degenen, die, hetzy by het bezorgen, hetzy by het afhalen der beschryvingsbiljetten, mogten zyn overgeslagen, zullen zich op dit verzuim niet kunnen beroepen, maar verpligt worden gehouden ter Administratie van Financien, voor ultimo July van elk jaar, eene opgave in te leveren van de in hunne dienst zynde huisbedienden, waartoe de beschryvingsbiljetten in blanco steeds aldaar verkrygbaar zullen zyn.

Art. 8.

Voor elke huisbediende, die boven het in de maand July opgegevene getal tot en met ultimo December wordt aangenomen of in dienst gesteld, zal door het hoofd des huisgezins, opgaaf moeten gedaan worden ter Administratie van Financien, ten einde daarvoor de in deze bedoelde belasting over het dan loopende dienst-jaar voldaan worde; terwyl voor elke huisbediende, die als zoodanig na 1 January tot ultimo Juny wordt aangenomen, de in deze bedoelde belasting voor dat jaar niet zal verschuldigd zyn.

Art. 9.

De nalatige in de getrouwe opvolging der by de drie laatst voorgaande artikelen gemaakte bepalingen, zal worden gestraft met eene geldboete van f 10.; ingeval echter van nalatigheid, gepaard met verzwijging van een of meer bedienden, boven en behalve de ontdokene belasting voor het volle jaar, het drievoudige derzelve, als boete, welke echter in geen geval minder dan f 15. zyn zal.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 6 Juny 1844, het vierde jaar van Zyne Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghobber,
De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd.

Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 6 Juny 1844 No. 233, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad, den 7 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Beschryvingsbiljet, bepaald by publicatie van den 6 Juny 1844 No. 7, afgegeven den

De Hoofdbewoner van (a)
wordt genoodigd hieronder te stellen zynen naam (b)

en vervolgens de namen der bedienden in het voormeld huis, als:
Vrye personen.

Slaven.

Naam der eigenaars.

Zullende dit biljet acht dagen na dato worden afgehaald, als wanneer hetzelfde, naar behooren ingevuld en onderteekend moet wezen, ingevolge het bepaalde by de wet.

Naar waarheid ingevuld door my,

(a) Nummer van het huis en wyk of district.
(b) Naam van den hoofdbewoner.

A^o 1844.

N° 8.

NOTIFICATIE.

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

In overweging hebbende genomen: dat het belang der ingezetenen vordert het daarstellen van gepaste maatregelen, om de koepok inenting, waarvan de nuttigheid erkend wordt, zoo veel mogelyk te bevorderen.

Den Kolonialen Raad gehoord:

Heeft goedgevonden en verstaan: in den geest der in het Moederland bestaande verordeningen, te notificeren, gelyk genotificeerd wordt by deze:

Art. 1.

Al de genen, welke uit de kerken of armen kassen gealimenteerd worden, of uit dezelve of eenige openlyke inrigting van weldadigheid eenigen onderstand ontvangen, zullen verpligt zyn, hunne kinderen, voor zoo ver die nog geene kinderziekte gehad hebben, hetzy uit de natuur, hetzy door inenting, en aan welke de vaccine nog niet is geapliceerd, te doen vaccineren, zoodra de gezondheid en gesteldheid der kinderen, die kunstbewerking zal toelaten, en de koepokstof op dit eiland aanwezig zal zyn.

De armbesturen of directievoerders of administrateurs van bedoelde liefdadige inrigtingen of kassen worden, ten einde het gezegende middel der vaccine meer en meer algemeen te maken, op het dringendst aangemaand ter bereiking van dit doel met het Bestuur dezer kolonie mede te werken.

Art. 2.

Alle kinderen die ten koste van het Bestuur op de scholen onderwys genieten en nog geene kinderziekte gehad hebben, hetzy door natuur, hetzy door inenting, aan wie de vaccine nog niet is geapliceerd, en welke by aanwezigheid in deze kolonie van koepokstof voor die kunstbewerking geschikt zyn, zullen moeten worden gevaccineerd, terwyl voor den vervolge geene kinderen meer op de scholen tot het ontvangen van onderwys, ten koste van het Bestuur, zullen worden toegelaten, dan voor zoo ver dezelve de kinderziekte door de natuur, of door inenting hebben gehad, of dat dezelve zyn gevaccineerd.

Art. 3.

Wanneer echter gebrek aan koepokstof, of de kunstbewerking niet toelatende ziekelyke gesteldheid van eenig kind, vallende in de termen, bedoeld by het voorgaande artikel, de toepassing van het daarby bepaalde, tydelyk onuitvoerlyk maakt, zal de School Commissie alhier zoodanig uitstel tot het doen der kunstbewerking kunnen geven, als in verband tot die omstandigheden door haar noodzakelyk zal worden geoordeeld en inmiddels de kinderen tot de scholen voor het onderwys ten koste van het Bestuur kunnen toelaten.

Art. 4.

Zoodra de kinderziekte zich in eenig huis openbaart, zullen geene kinderen uit zoodanig huis, op eenige school hoegenaamd, mogen worden gezonden of toegelaten, zoolang die besmetting duurt. Alle ouders, voogden of andere opzigt hebbende, alsmede de schoolhouders en schoolhouderessen zullen ieder voor zoo veel hun aangaat, voor de stipte uitvoering dezer moeten zorg dragen.

Art. 5.

Onder scholen worden insgelyks verstaan naai en breiwinkels, speel en kinderscholen, in een woord al zoodanige verzamelingen der kinderen, die de opvoeding of het onderrigt ten doel hebben.

Art. 6.

Alle autoriteiten in deze kolonie aan welke de uitvoering van, of het waken over de in deze Notificatie vervatte bepalingen niet dadelyk is opgedragen, doch wier werkzaamheden niettemin medebrengen, om op derzelve naleving en opvolging gunstig te kunnen werken, worden aangemaand, om in den geest dezer bepalingen, het gebruik der vaccine, zoo veel in hun vermogen is, te helpen bevorderen.

Gearresteerd op Curaçao den 6 Juny 1844, het vierde jaar van Zyne Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghobber,
De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad, den 7 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE MISVIERING OP ZEE.

Onder al de provinciën van Frankryk munt wel inzonderheid het voormalig Bretagne door godsdienstigheid uit. De bloedorstige agenten der bloeddorstige revolutie hadden in dit oord vollen, maar ook moeilijken arbeid. De stryd der guillotine met het vrome geloof des volks was lang en hardnekkig: de menigte en standvastigheid der officers vermoeiden de beulen. Priesters en volk bleven elkander trouw in het uiterste van den nood. Te vergeefs was het, dat de republikeinsche commissiën de doodstraf uitspraken over elken geestelyke, die eene kerkelyke handeling verrigte; te vergeefs vernielden zy de kerken. "Ik zal uwe klokkentorens omver doen halen," riep de beruchte ST. ANDRE den Maire van een dorp toe; "dan hebt gy niets meer, dat u het bygeloof van den ouden tyd herinneren kan." "Gy zult ons toch de sterren moeten laten," was het merkwaardige antwoord van den man.

Een enkel geval, hetgeen SOUVESTRE verhaalt, zal voldoende zyn, om ons de boven alle vrees verhevene vroomheid van priesters en volk te doen kennen. Te Cropon waren al de kerken onder den voet gehaald; de geestelyken, dag en nacht nagespoord, konden geen plekje vinden, zoo eenzaam en verborgen, dat zy er in veiligheid de mis konden lezen; de dorpen lagen vol soldaten. Hoe maakten zy het nu, om in zulk eenen toestand toch nog godsdienst-oefening te houden, de pasgeborenen te doopen, de huwelyken in te zegenen?—Men hoore! "Middernacht is geslagen, en op eenigen afstand in zee ziet men een flaauw lichtje schemeren; de toonen eener klok laten zich hooren, half verdoofd door het bruisen der baren. Eensklaps ziet men van achter elke rots, uit elke bogt of baai, lange zwarte schaduwen over de golven henen glyden. Het zyn de schuitjes der visscherlieden, die, met mannen, vrouwen en kinderen zwaar beladen, naar de open zee varen en allen naar een en hetzelfde punt hunne rigting nemen. Hoe nader men komt, des te duidelyker wordt het klokgelui vernomen, en weldra ontdekt men het voorwerp, dat heel deze schaar midden op zee byeenlokt. Het is eene bark, op welker verdek een priester gereed staat de mis te lezen. Verzekerd, slechts God alleen hier tot getuige te zullen hebben, heeft hy de naburige kerspelen tot deze plegtigheid byeengeroepen, en het trouwe volk heeft in menigte aan zyne oproeping voldaan. Allen liggen voor den Almagtige gekniel, terwyl de zee onder hen hare baren voortrolt en de hemel boven hen met stormwolken overtogen is." Kan men zich wel treffender schouwspel voorstellen?

TREFFENDE MENSCHKUNDIGE OPMERKINGEN.

Eerst dan, wanneer de koude hand des doods een' geliefden bloedverwant aan onze aardse omhelzing heeft ontrukkt, houdt zich onze geest dikmalen bezig met het denken aan eene hoogere, onzichtbare orde der dingen.

Het huwelyk is eene lange reis: men moet er zich naar zetten op den weg bloemen en doornen te vinden, lagchende vlakten en afgronden; men moet niet gemelyk worden, wanneer digte nevel en stormen op heldere dagen volgen.—Jonge reizigers! vergeet niet, dat men het veiligst wandelt, de vermoeijenis het best trotseert, de gevaren het gemakkelykst overwint, wanneer men omwegen vermydt, en inzonderheid zoo veel mogelyk zonder praal reist. Een schitterend gevolg voert ons dikwyls van den regten weg ter zyde af, en scheidt hen van elkander, die te zamen reizen. De grootste eenvoudigheid geleidt u zekerder

tot het doel van waren levensvrede. Elk drage hier zyn pakje; zoo komt men eindelyk, elkander wederzyds ondersteunende, ter gewenschte plaatse aan, en zegent nog met brekende oogen het zalig verbond.

Het verlies eener moeder doet zich steeds sterk gevoelen. Zelfs wanneer hare gezondheid haar buiten staat stelt, om eenig werkzaam deel in de zorg voor het huishouden te nemen, is en blyft zy nogtans een liefelyk vereenigingspunt, in hetwelk genegenheid en gehoorzaamheid en eene menigte teedere bemoeijingen zamenvloeijen; en akelig is het ledig, by het wegvallen van zulk een vereenigingspunt. Het is gelyk aan die eenzame star voor ons: noch licht noch warmte ontleent zy van zichzelf; maar den herder zou het wee doen, zoo hy haar miste, wanneer hy zyne oogen, by het ondergaan der zonne, naar de kruin des bergs verhieft, boven welken zy verryst.

ANECDOTE VAN MADAME CATALANI.

Toen in het jaar 1815 de beroemde CATALANI het *Théâtre Favart* te Parys onder haar bestuur genomen had, en zelve als *prima donna assoluta* op hetzelfde speelde en zong, bevond zy eens, by de repetitie, dat een nieuw klavier ongemeen hoog gestemd was en haar het zingen zeer moeilijk maakte. "Het moet lager zyn," (*Il faut le faire baisser*) beval zy; maar op den speelvond vond zy het nog even hoog, en werd daarover, met reden, uiterst verbolgen. Naauwelyks was de voorstelling ten einde, of zy deed haren man, den Heer VALABREGUE, de bitterste verwyten over dit verzuim. Hy echter verontschuldigde zich met te verklaren, dat hy terstond aan haar verlangen voldaan en den tooneelmeester daartoe de noodige bevelen gegeven had. "Den tooneelmeester?" riep de kunstares. Deze, die er bykwam, verklaarde op zyne beurt, dat hy werkelyk gedaan had, wat hem bevolen was, en het instrument inderdaad lager had gemaakt—door drie duim van de voeten af te zagen. Het op deze wys verlaagde fortepiano is, als eene historische merkwaardigheid, langen tyd in het *foyer* der Italiaansche opera te zien geweest, en men had, om het zyne natuurlyke hoogte te doen herkrygen, kleine blokjes van wit hout onder de pooten gespykerd. ROSSINI zat er dikwerf voor, en accompaneerde met zyne dikke vingers eene SCHRÖDER-DEVRIENT, GRISI, PASTA, MALIBRAN, of zong haar wel eens, met zyne aandoenlyke stem, de sierlykste passages voor. De brand van den schouwburg heeft ook dit gedenkstuk, waaraan zich eene zoo kluchtige herinnering knoopte, vernield.

GELUK GEEN TYDVERDRYF.

Een man, die tien jaren lang genegenheid voor eene dame gekoesterd had, was gewoon zich dagelyks ten vyf ure in haar gezelschap te vervoegen. Alle overige bronnen van vermaak of tydverdrijf, de schouwburg, het kaartspel, de omgang met gemeenzame vrienden, of wat dies meer mogt zyn, was hem onverschillig; zyne hartvriendin maakte geheel zyn geluk uit. Eindelyk veroorloofden de omstandigheden aan de beide minnenden, zich onder Hymen's bescherming te begeven. Op den dag der vereeniging weërgalmdo het huis van bly geschal; maar, toen men, tegen vyf ure des namiddags, van tafel opstond, werd de nieuwe gemaal blykbaar peinzend en verlegen. "Hoe kykt gy toch zoo mynerend voor u heen?" vroeg hem een vriend; "is niet uw eenige, uw vurigste wensch thans vervuld?"—"O ja," hernam de filozoferende man, "ontegenzeggelyk zal ik gelukkig zyn; myne vrouw

en ik, wy zullen als één hart en ééne ziel met elkander leven. Doch, eene zorg kwelt my."—"En welke dan toch?" vroeg hem zyn vriend.—"Wel, waar ik voortaan myne avonden zal gaan doorbrengen."

Aanteekeningen van MONTESQUIEU.

Als ik my op iemand verlaat, doe ik het geheel en al; maar ik verlaat my op zeer weinige lieden.

Wat my altyd eene zeer slechte meening omtrent myzelve ingeboezemd heeft is, dat er zeer weinige standen in de zamenleving zyn, waarvoor ik waarlyk geschikt ben.

Wat myn ambt als President van het Gerechtshof betreft, bevat ik een zeer opregt hart. Ik versta de vragen op zich zelve wel; maar wat het pleitgeding betreft, daarvan versta ik niets. Ik heb er my nogtans op toegelegd; wat er my het maar meest in mishaagde is, dat ik in gekken die zelfde begaafdheid zag, die my, om zoo te spreken, ontvlugtte.

Ik heb nimmer tranen zien vlieten zonder bewogen te worden.

Ik vergeef ligtelyk, om reden dat ik niet haten kan. De haat schynt my smadelyk toe. Als iemand zich met my heeft willen verzoenen, heb ik myne ydelheid gestreeld gevoeld, en ik heb opgehouden een' mensch als mynen vyand te beschouwen, die my de dienst bewees my eenen goeden dunk van myzelve te geven.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 Mei 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, de dagteekening van heden No. 218, zyn, onder nadere goedkeuring van hooger hand:

- a. de Heer Johs. de Veer Jz. klerk van den 2 rang, belast met de functien van klerk van den 1 rang, ten kantore van den Procureur des Konings.
- b. de Heer J. H. Crisson klerk van den 3 rang, belast met de functien van klerk van den 2 rang, ter Administratie van Financien.
- c. de Heer J. H. Schotborgh Ms. Z., belast met de functien van klerk van den 3 rang, ten kantore van den Kolonialen Magazynmeester.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP

By M. & H. C. HENRIQUEZ,
Champagne Wyn—Heering Cherry Cordial—Amsterdamsche beste fyne Likkeur in soorten—Dames Zadel met toebehooren—echte Eau de Cologne No. 1—ditto tweede kwaliteit—fransche Speelkaarten—zwarte Zyde fluwele Vesten—verlakt leër—fraaije voorwerpen voor geschenken, enz.
Curaçao den 24 Mei 1844.

Te Koop

BY
AUGUST MULLER,
Suprasyn blaauw laken—fyn zwart Prinsstof en groen koord; en
Ter Drukkery,
Evangelische Gezangboeken, fraai ingebonden—Boeken in blanco—School en leesboeken—Fransche en Engelsche Woor-denboeken—Schryfbehoeften, enz.

Deze Courant wordt gedrukt uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.